

nr 3 september 2008

Avvisa

EN REGELBUNDET

ÅTERKOMMANDE PUBLIKATION FRÅN DET LYSANDE SÄLLSKAPET JÖNKÖPING PAR BRICOLE

**Bellmanfirande
på Djurgården**

SID 3

**Musiken
– PB:s själ**

SID 6

Vad döljer sig bakom fracken?

TANKAR FRÅN STYRPULPETEN:

Äntligen

– en ny lysande bricolersäsongs ligger framför oss. Nya ritualer och nya vinklingar men fortfarande samma bricolistiska espri.

Sommarens varma sol, som bokstavligen talat njutits bakom en styrpulp, har nu ersatts av bricolierets bildliga styrpulp. Tro dock inte att kansliet under sommaren präglats av överksamhet ty där har installerats en ny elektrisk apparat som skall göra kopplandet till nätet än snabbare. Den nya bredbandsuppkopplingen gör att Du enkelt kan få färsk information om nästan allt vad som inom bricolieriet tilldrager sig. Att StM under sommaren trots egen kod inte kunnat komma in i systemet lär förklaras med att alla system har barnsjukdomar!! Nu fungerar det emellertid – tror vi.

En väsentlig sak att komma ihåg: *Meddela kansliet om Du byter e-postadress.*

Sparsamhet är en dygd. Riddare-Skattmästaren, med bakgrund på Tenhults största företag, lär därför – av var och en som så önskar vara behjälplig på kansliet – kräva att vederbörande först på ett godtagbart sätt löser följande matematiska problem:

”En köpman avsände under maj och juni 1918 inalles 140 brev, för vilka han betalade 15 kr. 8 öre i porto. Hur många brev avsände han vardera månaden, då portot för varje brev i maj var 10 och i juni 12 öre?” (Denna uppgift skulle lösas av de elever som avsåg att avlägga realexamen våren 1919. Svaret finner du på sista sidan.)

Den sista torsdagen i varje månad träffas Punschbröderna. Alla är varmt välkomna. Ingen anmälan, ingen medlemsavgift! Under en eller annan middagstimma avnjutes en fyllig ärtsoppa med tillbehör i broderlig gemenskap. Redan den 28 augusti var den första sammankomsten. Under hösten träffas vi vid middagstid (kl. 12:00) den sista torsdagen i varje månad. Tag gärna hissen upp mot kanslivåningen varifrån punschdoften utströmmar, instig i Bellmansalen, träffa bröderna, njut av ärtsoppan och den varma punschen, som avslutas med kaffe och kulturella inslag.

Nyckelbehov

Semesterperioden har inte mer än just slutat då fylls åter våra lokaler med aktiviteter.

Vårt största problem är nycklarna. Fastighetsägaren har tillhandahållit ett begränsat antal. Dessa är utlämnade till, förutom dem som har sin dagliga gärning i lokalerna, varje luculligrupp. Vid ämbetsmöten och när andra talanggrupper behöver disponera lokalerna uppkommer regelbundet nyckelproblem. Fastighetsägaren vill inte ha flera nycklar i omlopp. Vi har behov av att på kansliet ha ett par nyckeluppsättningar som tillfälligtvis skall kunna utlånas. Under hösten avser vi att kontakta samtliga nyckelinnehavare för att utröna det verkliga behovet. I varje luculligrupp skall det endast finnas en nyckeluppsättning. Jag vore tacksam om varje nyckelinnehavare ifrågasätter sitt behov av PB-nycklar. I den allmänna världen har jag en viss förståelse för att ett nyckelinnehav möjligen skulle kunna visa innehavarens position på arbetsplatsen – men inom PB finns inget sådant behov.

Det är inte bara Punschbröderna som startat årets verksamhet. Luculli Gille har redan inlett säsongen med kräftor. De Styrande åkte den 12 september till Göteborg för att vara med om installationen av Torsten Leman som ny Styrande Mästare och Hans Rönnquist som Styrande Kansler. Nu är vi åter inne i våra lysande rutiner.

LARS OSCARSSON
StK

Gradkalendariet

Sammanträden	2008	2009
Julfest	6/1	6/1
Styrande Rådet	17/1	15/1
IV	26/1	31/1
Stora Rådet	7/2	5/2
II, Årsmöte	1/3	7/3
RGK		18/4
RSK	19/4	
Akademins högtidsdag	24/4	23/4
VII	17/5	
Vårbal		9/5
III	27/9	26/9
IX	10/10	
VI	2/11	1/11
V, VIII	1/12	30/11
Barbara, I	6/12	5/12

Samtelige Bröder – Fadtrar!

Nya Bricolister!

Ute i den mörka världen vandrar idag omkring ett stort antal vilsna men säkerligen ack så talangfulla kalmucker, vilka skall kunna söka inträde uti PB.

Inträdesansökan skickas till Kansliet.

Avisa

Ö Storgatan 6, 553 21 Jönköping
Tel 036-16 21 31, Fax 036-16 21 01
E-post: jonkoping@parbricole.se

ANSVARIG UTGIVARE: Dan Ekström
REDAKTION: L-G Åkerberg, Mats Anderson,
Ulf Linnman, Christer Wallinder, Erik Svensson
TRYCK: Tabergs Tryckeri

Konung Magnus Riddaregrad unik

Jönköping Par Bricole har gjort Konung Sverkers Riddaregrad säregen genom att genomföra den utomhus i 27 år.

De senaste gångerna har det skett i Alvastra Klosterruin vilket numera är en tradition som förmodligen kommer att vara länge. Nu inleder vi arbetet med vår Nionde grad, Konung Magnus Riddaregrad som är den grad som de allra flesta Bröder i vårt Sällskap får uppleva som sin högsta Grad eftersom Sällskapets Statuter begränsar vidare befordran.

Den Nionde graden är Sällskapets yngsta grad. Den skrevs 1924 och många menar

att den saknar vibrationerna som kännetecknar upplevelsen i bricolieriet. Vi tror att vi har hittat ett koncept som håller och vi lovar Bröderna en riktig höstupplevelse och en gradgivning med överraskningar och spänning. Dessutom sker det på annan ort. Oj nu blev det riktigt spännande.

Boka in fredagen den 10 oktober och delta i urpremiären när Jönköping Par Bricole gör det vi tror ska bli en ny fantastisk bricolierupplevelse.

Vi räknar med hundratalet deltagare. Tal, kör, musik och teater som vanligt! Stämning, spänning och en gemytlig samvaro. Trerättersmeny till mycket humant pris. Frack, ordnar och sedvanlig festivitas. Låter det bra? Det blir bra – Vi lovar. Boka in fredagen den

10 oktober.

Nionde Graden PB***

DET STYRANDE GUVERNEMENTET

Bellmanfirande på Djurgården blev svett, sol och tårar!

I 179 år har Par Bricole medverkat vid Bellmansro på Djurgården för att fira vår nationalskald Carl Michael Bellman.

Det var Kung Carl XIV Johan (vår förste Bernadotte) som bestämde platsen för Bellmans byst och vid invigningen 1829 närvarade tillsammans med kungen bland annat Bellmans maka Lovisa Grönlund och kronprinsen som sedermera skulle bli Oscar I. Sång framfördes av en kör från Sällskapet Par Bricole kan man läsa i skrifter som dokumenterats från denna tid och dom som hävdar att Lunds studentsångare är Sveriges äldsta manskör har enligt vår historieskrivning fel. Det är Par Bricoles kör som innehar denna ärofyllda titel.

Vid firandet i år (2008) hölls högtidstallet av Sällskapets Stormästare Åke Pilotti som gav en intressant beskrivning av ”spexaren” Bellman ur ett delvis nytt perspektiv. Mycket tankvärt och underhållande inte minst med tanke på att en trubadur och två musiker framförde Stormästarens funderingar lite då och då i talet vilket gav talet en trovärdig inramning. Sällskapets Storkanslär håller enligt tradition i firandet och den eleganta Överstelöjtnanten Nils B Eriksson balanserade på ett utomordentligt förtjänstfullt sätt mellan svettig kavaj och Ordensband på en slak lina som denna eftermiddag inte fanns.

Värmercord

Det måste ha varit värmercord, åtminstone i Hazeliussalen på Hasselbacken. Kvällens klo blev en något annorlunda sådan. En broder av blott Andra graden som om jag gissar rätt förmodligen hade passerat de 70 för några år sen trädde plötsligt in i handlingen i slutet av måltidskalaset. När mannen i fråga plötsligt kom fram till Storkanslären och bad att få ordet tänkte jag ”för mycket vin i glaset” gå och sätt dig. Jag måste erkänna att jag skämdes när jag fick uppleva vad som sen skedde. Den okände Brodern var samlare och hade skänkt ett antal dyrgrip till olika museer i Stockholm. Han berättade en hel del om sina intressen och ville nu också skänka två vackra ljusstakar från 1700-talet till Sällskapet Par Bricole

Storkanslär Nils B Eriksson visar stolt en av ljusstakarna från 1700-talet medan den glade givaren berättar

En åldrad Carl-Michael underhåller glada gäster på Hasselbackens uteservering

som stod för kulturhistoriska värde och en vänskap som han uppskattade mycket.

Jag måste erkänna att jag hade nära till tårar när jag såg denne gamla broder överlämna sina dyrgrip till Storkanslären och det var då jag förstod att vårt uråldriga brödralag är så mycket mer än bara de yttre synliga tingen. Det finns en värme, en kärlek och en tro på människan och framtiden i vårt Sällskap. Jag åkte från Stockholm och Bellmanfirande med betydligt mer djup än jag hade anat. Par Bricole är något riktigt fint. Det är något man värnar om genom att bidra med olika gåvor och ägodelar som kan glädja kommande generationer. Bellmanfirande blev en tankeställare. Det är förmodligen sant det som Jesus sa en gång – det är saligare att ge än att ta.

DAN EKSTRÖM

Två tenorer med 50 år i Kören

Talang. Kanske PB:s mest omhuldade ord. Redan vid inträdet i Det lysande sällskapet Par Bricole får kalmuckerna ange sina talanger. Och sedan får de chans att visa upp dem i olika sammanhang. Självklart kan man ha talang för sång eller teater men det finns också bröder som har talang för att arrangera en god middag, hålla ordning på vår skattkista eller katalogisera våra 300 sköldar. Framöver kommer du att möta olika talanger i Avisan. Vi börjar med två av våra mest framträdande körsångare.

Den ene har uppträtt tillsammans med Birgit Nilsson, den andre tillsammans med Ingemar Nordström. Den ene skölade sin röst redan under studieåren i Göteborg, den andre tog sin första sånglektion när han var 66 år. Den ene spelade trumpet i ungdomen, den andre har spelat bus hela livet.

Tillsammans har de sjungit över 50 år i Par Bricoles kör. Möt tenorerna Gunnar Kitréus och Bo Berntsson.

Frånsett sångkunnandet och ett intresse för en sport som kallas golf, finns det inte några större likheter mellan Gunnar och Bo. Ja, det ska möjligen vara att båda kommer från orter som börjar med bokstäverna V och ä. Men i Gunnars fall står de för Västervik, i Bosses fall för Växjö. Men deras sångarbakgrunder är verkligen väsensskilda.

Debuterade med Nidälven

– Jag började sjunga redan som sexåring, berättar Gunnar Kitréus. Jag hade en klar

Gunnar Kitréus

pojkröst och mamma brukade ta med mig på symöten. Stående på bordet sjöng jag Nidälven så vackert att intet öga var torrt. Sedan har jag fortsatt med sången. Under gymnasieåren sjöng jag med grabbarna som senare blev riks-kända som Hoote-nanny Singers. Dumt nog hoppade jag av innan dess... Jag lärde mig spela trumpet i en musikkår och i lumpen fick jag blåsa både revelj och tapto. Jag spelade även i en dansorkester.

Gunnar läste till fil mag i svenska och engelska vid universitetet i Göteborg. Tanken var att han skulle bli lärare.

– Under studietiden sjöng jag i såväl Domkyrkans kammarkör som Akademiska kören och kören vid Stora Teatern i Göteborg, berättar Gunnar. Jag lärde mig massor.

Uppehåll i 15 år

I slutet av 60-talet försämrades arbetsmarknaden för lärare och i stället hamnade Gunnar som skadereglerare på Trygg-Hansa i Jönköping där han blev kvar fram till pensioneringen för några år sedan. Men på 70-talet fanns två barn i familjen och Gunnar gjorde uppehåll under 15 år med sången.

– Det var först i början av 90-talet, när jag gick in i Par Bricole, som lusten att sjunga kom tillbaka. Och sedan dess har jag varit en trogen körmedlem.

Lili Marlene på köksgolvet

Bo Berntssons bakgrund är helt annorlunda. Efter skolan i Växjö åkte han till Facit i Åtvidaberg och började som industrilärling. Efter tio år som metallarbetare läste han vidare till ingenjör, flyttade till Bankeryd och fick jobb som produktutvecklare på

Bo Berntsson

penseltillverkaren Anza. De sista 18 åren i yrkeslivet tillbringade Bosse dock på Elmia, bland annat som ansvarig för säkerheten vid alla mässor.

– Jag är helt autodiadakt när det gäller sång, berättar Bosse. Mamma hävdade visserligen att jag redan som ettåring sjöng Lili Marlene hemma på köksgolvet. Men bortsett från skolkören, var det först när jag kom in i Sångarbröderna i Jönköping 1964 som jag började sjunga på allvar. 1975 introducerades jag i PB-kören av Oddvar Bodahl och Rolf Moberg och har alltså vid det här laget sjungit nästan halva livet ihop med sångarbröderna.

Bosse har också agerat i PB-teatern, något som dagens aktörer är lyckligt ovetande om.

– Men jag hann nog ”slita ut” sex-sju teaterdirektörer under de år som jag spelade teater!

Lärt teknik ”på gamla dar”

– Jag tog ingen sånglektion förrän jag fyllt 66 år! Och då var det främst för att lära mig lite teknik så att rösten ska hålla ytterligare några år.

Och alla PB-bröder som någon gång hört Bosse framföra den sorgliga ”Uden öl og langt fra hjemmet” vet att hans tenorstämna och stora utspel förtfarande kan locka fram tårar hos de flesta.

Vi möts i herr Berntssons extremt väl-skötta trädgård i Bankeryd. På ”äldre dar” har Bosses trädgårdsintresse antagit rent kolossala former. Sedan pensioneringen arbetar han gärna som medhjälpare i Bankeryds blomsterhandel.

Gunnar ägnar gärna fritiden åt sin stora frimärkssamling med frimärken från Norden, Tyskland och Grekland. Och så har han nästan alla Fantomen-tidningar som kommit ut sedan 1950.

Både Gunnar och Bo är också intresserade golfare, den ene med 23 och den andre med 24 i handikapp.

Innehavare av Flitpriset

Så vad sjunger då dessa skönsjungande sångare helst?

– Bellman är ett givet val, säger Bosse. Jag tycker framförallt om de sånger där han är riktigt berättande i sitt diktande, till exempel i Dansmästar’n Mollberg.

– Men det är också kul att sjunga annorlunda saker, fyller Gunnar i. På tredje graden i höst ska jag medverka i Silen-operan, ett stycke som ligger vid sidan av vår vanliga repertoar.

Och det är ingen tvekan om att de två tenorerna trivs i PB-kören. Vi kommer fram till att de tillsammans sjungit omkring 50 år i kören. Och bägge har fått det hedervärda ”Flitpriset” – en inplastad kaka, modell dammsugare, runt halsen. Priset delas högtidligen ut vid körens årsmöte till den broder som haft högst närvaro på måndagsövningarna.

Spelade grytlock i skolorkestern

Slutligen, hur var det nu med era framträdanden tillsammans med musikala kändisar?

– Jag har faktiskt sjungit i en hundra-mannakör bakom Birgit Nilsson när Aida gavs vid invigningen av Scandinavium för många år sedan, säger Gunnar Kitréus. Dirigent var Sixten Ehrling så det var en riktig upplevelse för en ung sångare från Västervik.

–Ingemar Nordström, som var utbildad militärmusiker och på den tiden spelade klarinett, var med i skolorkestern i Växjö, berättar Bo Berntsson. Själv spelade jag grytlock i samma orkester....

Och så skrattar han på det sätt som bara Bosse kan.

TEXT OCH FOTO: CHRISTER WALLINDER

Stoke City eller Par Bricole?

Stoke City spelar hemma på lördag! Matchen sänds direkt. Men jag ska bort, lagom till avspark. Till Spegelsalen på Stora Hotellet.

I stället för den rödvitrandiga matchtröjan ikläder jag mig en frack, med hjälp av manschettknappar pressar jag in min lekamen i detta strama, strikta plagg, läser igen vid halsen och går hemifrån.

Med rak rygg dessutom.

Hur kan jag göra så mot mig själv? Svika mina ideal, mitt supporterskap och mina bundsförvanter så till den milda grad? Vid upprepade tillfällen också.

I 23 långa år har jag väntat på att mitt älskade the Potters ska flyttas upp i Premier League och visas på tv igen, så går jag på lokal, en lokal så långt bort från engelsk ligafotboll som tänkas kan.

Domaren blåser

igång spelet. ”En stor stark”, beordrar jag och spelar oberörd.

Jag kollar in laguppställningen och konstaterar att jag startar på bänken tillsammans med övriga i ”Trånghallamaffian”. Sedan uppsöker jag per automatik en likasinnad, till exempel Avisaredaktören, kollegan L-G Åkerberg, en aldrig sinande källa till fotbollsdogmer. Inte minst Evertons tidlösa förträfflighet – och Stokes svunna storhetstid med Gordon Banks i mål. Efter att ha blivit påmind om den pågående direktsändningen avlägsnar jag mig snabbt.

I stället siktar jag in mig på Jönköpings och Caretakers världstrummis, Stephan Möller, intill baren. Det kräver genast påfyllning i glaset. En stunds pop- och rockhistorik med sin gamle idol muntrar alltid upp och får en att förtränga halvtidsresultat och djupledsbollar.

Abstinensen börjar komma framåt femsnåret. Kragen snörper åt, byxorna börjar

klika, svetten tränger igenom. ”Ett kungarike för lite text-tv”, tänker jag högt i minglet. ”Var finns det en tv i den här förlegade kåken?”

Pling. Det är hög tid att sätta sig till bords; spotta i handen, stryka till luggen, rätta till flugan och gå in till match.

Du har lagkamrater runt dig, med ett och samma mål för ögonen: att bjuda på sig själva och samtidigt njuta av skådespelet. En stolt klubbkänsla infinner sig, som får en att glömma tid och rum. Plötsligt kan text-tv'n vänta.

För ett kort ögonblick känner jag mig tillräckligt upprymd för att hålla ett tal till Stoke Citys och Par Bricoles ära. Men

hejdar mig efter

att den

rödvida

tråden

har

snått

in sig

i

bords-

duken.

Väljer

därför att

skriva ner dessa rader, i hopp om att

få förklarar min dubbelnatur och

förkärlek till dessa storlag eller brödraskap. Men... försök undvika att prata engelsk ligafotboll med mig under ordinarie matchtid, tack.

Bortamatch på Storan och ni kan sätta

en kassaskäppssäker tvåa på att jag kommer!

Klang o jubel

TORBJÖRN BERLSTEDT

Klare och Befallande Överkommendör

GRAFISK FORMGIVNING • TEXT • FOTO
ILLUSTRATIONER • 036-12 12 26

”Musiken en del av PB:s själ!”

– Jag tycker sången och musiken är en del av Par Bricoles själ och det är roligt att kunna bidra till övriga bröders trevnad. Anders Lindell är en välkänd profil inom PB, både som trumpetare och som körmedlem. Han har varit med i ”Det lysande sällskapet” sedan 1976.

Anders Lindell byggde under 2000 en ny egen villa vid södra sidan av sjön Bunn (som han har bakom ryggen).

Många njuter av Anders tonsäkra trumpetspel. Men så har han också varit professionell dansbandsmusiker under ett antal år.

– I slutet av 60-talet spelade jag i ett band som hette Albins och under åren 1972-1976 var jag med i Five Teddys som turnerade över hela Sverige. Sedan har jag gjort spelningar även i andra band.

Men nu är det trumpeteten som gäller. Anders Lindell har i många år arbetat som lärare i byggnadsteknik på gymnasier, först i Motala och sedan i Nässjö, men nu har han lämnat lärarjobbet och börjat rikta in sig på en tillvaro som pensionär. Men anknytningen till byggbranschen har han kvar, dels som byggmästare av en egen välbyggd villa vid sjön Bunn, dels som förare av sin grävmaskin och sin skogsmaskin samt som lite allt-i-allo för människor som behöver hjälp med olika byggprojekt.

Spelar dagligen på trumpeteten

– Jag försöker spela på trumpeteten varje dag för att hålla formen. Och inför varje framträdande i PB måste jag träna hårt i 14 dagar för att få upp lungkapaciteten och känslan i läpparna.

Till skillnad från PB:s kör har Den Bacanaliska Musiken inga fasta träningsdagar. Var och en tränar på egen hand på sin stämma och samspelet får sedan slipas till i foajén till Stora Hotellet, före varje kapitel.

– Vi är sex-sju aktiva i musiken men alla bor långt från varandra och är upptagna med allt möjligt, så det går aldrig att hitta gemensamma övningstider, säger Anders Lindell. Den normala sättningen är två trumpeter, två horn, trombon, tuba och klarinett. Minimum är fem personer och ibland har vi fått låna in musiker från andra håll för att kunna klara av ett framträdande.

– Lennart Samuelsson, vår tidigare musikkdirektör, ser till att vi får stämmorna i god tid.

Sjunger i kyrkokör

Vid sidan av PB spelar Anders även trumpet i Skärstad kyrka i samband med större kyrkliga högtider som advent och jul.

– Och så har jag gått med i Skärstad kyrkokör. Efter att ha sjungit i PB:s kör i många år, känns det annorlunda att sjunga i en blandad kör men jag tycker det är väldigt roligt.

Anders är en van organisatör och är nu ordförande i musiken för andra gången. Han ledde den i 10 år, sedan tog Bosse Spång över ansvaret.

– Men när vår senaste ordförande, Tom-

my Öberg, gick bort 2006, blev jag ombedd att ta över ordföranderollen igen. Och det gör jag gärna även om det innebär en del pappersarbete.

”Klart vi ska ha en fanfar”

Under sitt musikaliska liv har Anders spelat många instrument, bl.a. piano, gitarr, bas och saxofon. Och som den mångsidige musiker han är, har han även arrangerat en del. Visste ni att fanfaren, som spelas varje gång efter Kungssången, är tolkad av honom? Den omarbetas något till varje måltidskalas och låter alltså olika från gång till gång.

– Jag tror vi är ensamma inom PB med detta. Men självklart ska vi hylla kungen, som är vår högste beskyddare, både med sång och fanfar!

Även om Musiken har fritt, brukar Anders, som är Riddare av Gyllene Korset, gå på nästan alla PB:s kapitel.

– Jag tycker om gemenskapen, trivseln och körsången, säger han. Tidigare tyckte jag det var krångligt att alltid ta på fracken, även till normala kapitel. Men nu har jag vant mig och tycker att vi ser riktigt stiliga ut när vi träffas! Jag tycker dock att alla borde lämna de färdigknutna flugorna hemma och satsa på en riktig handknuten fluga.

TEXT OCH FOTO: CHRISTER WALLINDER

Hur vi kan förbrödra oss

Visst vore det roligt att se femtio förväntansfulla män göra entré i Första Graden vid höstens Barbara-kalas. Det är ingen omöjlighet.

Som Ordförande i Arbetsgraderna har jag funderat mycket på hur vi ska försäkra oss om sällskapets utveckling och fortlevnad. Även om vi inte på något sätt har samma rekryteringsproblem som många andra föreningar så måste vi hela tiden öppna dörren för nya bröder som kan starta vandringsringen mot ljust. Det är helt enkelt en överlevnadsfråga.

Ett tag funderade jag på om vi skulle ha ”inkastare” vid gradgivningarna, framförallt vid Första Graden. Ett par bröder av högre rang som helt enkelt lockade och pockade in förbipasserande vid Stora Hotellets entré. ”Välkommen in, vi bjuder på receptionsavgiften och har matsedel på svenska”. Precis som på Kanarieöarna. Kanske inte den bästa idén men alltid en start.

Vi kan låta oss inspireras av det amerikanska presidentvalet. Kandidaten McCain väljer en kvinnlig vicepresidentkandidat för att locka Hillary-anhängare. Kanske jag ska utse en kvinnlig vice ordförande? Drar det manne några nya bröder? Vad säger stadgarna? Jaså, inte det. Okej.

Många golfklubbar upplever just nu svarta tider och röda siffror. Vad gör de? Jo, de lockar med lägre årsavgifter, noll i in-

trädesavgifter och tar bort medlemslånen. Och visst har det effekt, fråga vår egen Styrande Mästare (för övrigt den ende jag sett spela arton hål i Foppatofflor). Frågan är bara hur länge den effekten varar.

Ska vi ta bort den nedre åldersgränsen och plocka in pojkar innan de blivit män? Kansliet kan bli en sorts fritidsgård för grabbarna som annars hänger på stan och ställer till med ofog. Under en stadig men varm hand skulle de få lära sig både det ena och andra om livets alla vändningar och så hade vi fri tillgång till brickpojkar vid serveringarna.

Nej, det skulle aldrig fungera. Trapphuset skulle klottras ned och torsdagspunschen skulle ta slut alldeles för snabbt. Därför anser jag att det bästa sättet att rekrytera nya bröder är att var och en av oss tar som uppgift att anmäla minst en ny medlem till årets Första Grad i anslutning till Barbara-kalaset. Visst har du väl en tänkbar kandidat? Nya ansikten, nya talanger, nya berättelser. Det krävs visserligen två faddrar med minst en som har den Sjätte Graden, men bekymra dig inte om det. Om du inte är där ännu eller har någon som kan ställa upp så ring mig. Jag faddrar gärna för fler nya bröder så länge jag slipper att stå utanför Storan och kasta in vilt främmande män i receptionen.

ULF LINNMAN O

Var kommer alla punkterna ifrån?

Hade jag inte fått frågan om vad som är rätt eller fel när det gäller ämbetsmannaförkortningar så hade jag förmodligen aldrig reflekterat över det eftersom jag tycker det är ganska oväsentligt.

Språkvetaren Fredrik Lindström har lärt oss att det är viktigare att förstå än att göra rätt (nu var jag medvetet elak). Jag har ofta skrivit förkortningen St.M för Styrande Mästare men enligt Sällskapets Statuter är det fel eftersom det ska skrivas utan punkt (StM). Det finns inga punkter i några ämbetsmannaförkortningar med undantag för Ordningmännen där man sätter punkt efter ordningmannens siffra, t ex **1.OM** och **2.OM**. Därför undrar man naturligtvis vad alla punkterna kommer ifrån. Något vetenskapligt svar har jag inte utan jag tänker bara berätta vad det står i Sällskapets Statuter. I

Par Bricole finns det tre gradsystem; Arbetsgraderna (I–IV), Guvenörsgaderna; V och VIII och andra festligheter som t ex Barbrahögstiden och Värbalen, samt Riddaregraderna (VI, VII, IX, X och XI). Arbetsgraderna är grunden för att Sällskapet ska kunna leva vidare. Det står i Statuterna att dom första graderna är Sällskapets styrka.

Arbetsgradernas ordinarie ämbetsmän är sju till antalet och förkortas enligt följande; Ordförande **O** Ceremonimästare **CM** Förste Ordningssman **1.OM** Andre Ordningssman **2.OM** Skattmästare **SkM** Protonotarien **PN** Providören **P-d-r**.

Dessutom finns ett antal konstituerade ämbetsmän enligt Statuterna. Arbetsgradernas Intendent är ett sådant Ämbete och förkortas **AI. O** ska inneha lägst Grad IX. Övriga ordinarie Ämbetsmän ska inneha lägst Grad V.

General-Ämbetsmännen är tio till antalet och deras titlar och förkortningar är: General-Ordförande **GO** (StM) General-Ceremonimästaren **GCM** Förste General-Ordningssmannen **1.GO** Andre General-Ordningssmannen **2.GO**, General-Skattmästaren **GSkM** General-Protonotarien **GPN** General-Providören **GP-d-r** General-Intendenten **GI** General-Härolden **GH** General-Banérforaren **GB**.

När det gäller Guvenörsgaderna ska samtliga ordinarie ämbetsmän inneha lägst 8e Graden.

Riddaregradernas ämbetsmän kallas Riddare-Officianter och utgör vårt Sällskapets Styrande Råd som bland annat ska föreslå nya Styrande samt i Jönköping Par Bricole också fatta beslut om förlängning av mandattiden för De Styrande. De ska inneha Sällskapets högsta (XI) eller näst högsta grad (X). Det finns en klausul om särskilda skäl för Riddareofficianter med grad IX men den tillämpas inte just nu i Jönköping. Riddare-Officianterna är Sällskapets högsta Ämbetsmän och bär därför stjärnor på sina halsband som anger rang och värdighet.

Riddare-Officianterna i en Dotterloge är nio till antal; Riddare-Prelaten **RP** Förste Riddare-Ordningssmannen **1.RO** Andre Riddare-Ordningssmannen **2.RO** Riddare-Ceremonimästaren **RCM** Riddare-Skattmästaren **RS&M** Riddare-Sekreteraren **RS** Riddare-Intendenten **RI** Riddare-Härolden **RH** Riddare-Banérforaren **RB**.

Samtliga ämbetsmän förordnas i sina ämbeten av de Styrande som också entledigar dem från sina ämbeten senast det år de fyller 75. I Jönköping har vi också tagit beslut på att man väljs på treårsperioder. Ibland blir man förvånad över vad en liten punkt kan åstadkomma. Hela denna arti-

kel kom till efter en fråga om hur man sätter punkt i en förkortning. Meningslöst vetande kanske, men det kan ju faktiskt vara bra att veta vad Sällskapets Statuter säger om förkortningar om man ska föra en tradition vidare. Det gäller med andra ord att inte sätta punkt. Det gäller också för Styrande Kanslären (**StK**), Deputerade Styrande Mästaren (**DStM**) och Styrande Mästaren (**StM**) som dock sätter punkt för denna gången.

DAN EKSTRÖM *StM*

Spex från 1920-talet. Nån som känner igen sig.

Nästa Spex vid tvåan 2009...

Vi Gratulerar!

60 år: Erik Jarl (24/9)
Leon Benér (2/10)
Anders Lindell (16/10)
Anders Sundberg (19/10)
Christer Morheden (12/11)
Stefan Schwartz (24/11)

75 år: Johan Kinch (27/11)

KANSLIET ÄR ÖPPET "nästan" varje förmiddag

Kansliråd: Tore E. Meijer
Registrator: Ingvar Larsson
Kansliintendent: Janeric Andersson
Mejl: jonkoping@parbricole.se

JÖNKÖPING PAR BRICOLE
Östra Storgatan 6, 553 21 Jönköping
Tel 036/16 21 31, Fax 036/ 16 21 01

Den gamle bricolistens bön

Gud, Du vet bättre än jag själv, att jag åldras. Hindra mig från att bli pratsjuk och rädda mig från vanföreställningen, att jag måste yttra mig om allting och vid alla tillfällen.

Befria mig från lusten att blanda mig i alla människors angelägenheter. Bevara mig från mångordighet – giv mig vingar att snabbt nå fram till det väsentliga.

Skänk mig nåden att med takt och tålmod lyssna till andras bekymmer. Men försigla mina läppar om mina egna krämpor. De blir fler och fler och min lust att tala om dem blir starkare allteftersom åren går.

Skänk mig den underbara insikten att det någon gång kan vara möjligt att jag har fel.

Gör mig lagom saktmodig, jag vill inte bli ett Helgon – sådana kan vara påfrestande att umgås med –men en sur gammal gubbe är ett djävulens mästerverk.

Gör mig hjälpsam men inte beskäftig, omtänksam men inte despotisk. När man har en så enorm livsvisdom som jag, tycker man det är skada, att den inte kommer alla tillgodo –men du vet, o Herre, att jag gärna vill ha några vänner kvar till slutet.

Amen

Nisse Lilja, vid den 41 ärtsopplunchen på kansliet den 28 augusti 2008

